

в Україні. Делаются определённые шаги для активизации контактов с ближним и дальним зарубежьем. Так, в Киеве, на Шестом форуме научной и творческой интеллигенции стран СНГ, состоялся Совет ректоров вузов искусств и консерваторий. Причём это не шаг к прошлому, а возвращение в новых исторических реалиях к плодотворным идеям, созвучным современным тенденциям интернационализации образования.

Как человек, Владимир Иванович мне глубоко симпатичен, с ним легко общаться, советоваться. Особенно импонирует его отношение к своей Альма Матер – Харьковской консерватории: он не забывает о ней и не устаёт повторять слова благодарности в адрес своих учителей. Ведь именно в Харькове, думается, он и научился к любому делу подходить как профессиональный дирижёр-хормейстер. А значит – собирать вокруг себя людей, формировать жизнеспособный коллектив, настраивать его в определённой тональности, концентрировать и направлять творческую энергию в чёткое русло и всецело отвечать за возникающую в результате сложнейшую «партитуру жизни».

Драч І. С.

ЧІТКО УСВІДОМЛЮВАНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Володимир Іванович Рожок, принаймні, у ті роки, коли я мала нагоду час від часу спілкуватися з ним у дні проведення наукових конференцій, симпозіумів, засідань спеціалізованої вченої ради, незабутніх вистав в Оперній студії, завжди видавався людиною, яка має відчуття твердого ґрунту під ногами, знає, що робити, і не схильна заглиблюватися у чийсь провини, вчиняти слідство, плекати свої образи. Він весь ніби зосереджений на поточному моменті, щоразу новому і неповторному, без раптових «випадань» у минуле чи майбутнє. Водночас ця ментальна присутність у теперішньому сповнена для нього чітко усвідомлених перспектив і спирається на потужний досвід, який вселяє в оточуючих відчуття стабільності й впевненості. Унікальний синтез ґрунтовних професійних знань, розуміння реального устрою владної вертикалі, загальних механізмів її функціонування дає йому можливість блискавично орієнтуватися у складних ситуаціях і оперативно вирішувати будь-які питання, залучати потрібних людей. У спілкуванні з Володимиром Івановичем приємно дивує його простота і демократичність, тактовність і делікатність. Йому притаманні об'єктивність і вміння бачити справжній масштаб того, що відбувається. Він має феноменальну пам'ять на імена й обличчя. Не пригадую випадку, коли б він виявив якесь упередження чи неувагу до когось. Кожному він здатен віддати належне.

Як музикант-практик, він добре знає закони сцени, здатен володіти аудиторією, незалежно від її складу – рафінований істеблішмент, інтелектуали, артистична братія чи випадкові відвідувачі. Мені не раз доводилося бути присутньою на різних публічних заходах, які відкривав, на яких головував чи просто виступав Володимир Іванович: завжди яскраве враження справляє його вільний, природний артистизм, невимушений гумор і суто чоловіча впевненість у собі і своїй справі. Він має особливий дар переконувати, гнучке, пластичне мислення, уміння миттєво налаштуватися на «тональність» заходу, добирати слова, потрібні «тут і тепер», саме для цієї публіки. Безпомилково працює його внутрішній таймер: кожна промова триває стільки часу, скільки потрібно, і не більше! Ніколи не доводилося бачити Володимира Івановича у цейтноті! (Це є прокляття нашого часу!) Його впевненість і врівноваженість передаються всім оточуючим, налаштовують на діловий, конструктивний лад і знімають знервованість

(що особливо важливо, наприклад, під час захисту дисертацій). Його ніби не засмоктує буденність! Не знаю, хто краще за нього здатен створити відчуття свята, надати будь-якій акції потужного суспільного резонансу.

У науковій сфері Володимир Іванович має вагомий авторитет і високий престиж. Це забезпечується не тільки широко визнаними його здобутками, а й цілеспрямованою, послідовною діяльністю у збереженні й підтримці всіх наукових шкіл. Він опікується не лише «своїм» навчальним закладом, а й мистецькою освітою загалом, музичною наукою в Україні. Про це свідчить проведення численних міжвузівських нарад із питань реформування освіти. Перший і наразі єдиний в Україні «товстий» науковий музичний журнал «Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського» виходить і розповсюджується з ініціативи Володимира Івановича. Мені пощастило брати участь у деяких наукових акціях, організованих у Національній музичній академії – симпозиуми, присвячені ювілею Дмитра Шостаковича, щорічні конференції з питань сучасного оперного мистецтва. Вони демонструють високий європейський рівень! Упевнена, що такі заходи є вагомим внеском у розвиток музичної наукової думки, розширюють світоглядні горизонти і стають потужним імпульсом до подальших досліджень.